

עידוד הילד למימוש הפוטנציאל שלו

בניגוד למה שאנחנו רגילים לחשוב, **עידוד נדרש למי שנכשל ולא למי שמצליח**. ילד שמצליח מתעודד להמשיך בדרכו מעצם ההישג וההצלחה שחווה. ילד שלא הצליח להשיג את מטרותיו זקוק לעידוד על מנת לא להתייאש. **מטרתו של העידוד הוא לתת לילד את ההרגשה שאנו מקבלים אותו כמו שהוא**, גם אם איננו שבעי רצון מהתפקוד שלו. לכן, חשוב לזכור, שהן דברי העידוד והן דברי הביקורת צריכים להתייחס למעשה עצמו ולא לעושה.

מה ההבדל בין שבח לעידוד?

עידוד	שבח
העידוד ניתן על המעשה	השבחים מתייחסים לעושה
העידוד ניתן גם כאשר העבודה אינה מוצלחת	שבח ניתן על עבודה מוצלחת
העידוד אינו מעמיס דרישות גבוהות מידי	השבח מעורר ציפייה לשמור תמיד על רמה גבוהה
העידוד מעורר אמון	שבחים לא תמיד מעוררים אמון וילדים עשויים לחוות אותם לפעמים כהגזמה או צביעות
העידוד מחזק את ביטחונו העצמי של הילד, בכך שגם אם אינו מצליח יודע שאוהבים אותו	השבח עשוי להחליש את ביטחונו העצמי של הילד מאחר ואינו בטוח אם עדיין יאהבו אותו אם בפעם הבאה לא יצליח

10 כללים למהו עידוד

1. קבלה והערכה של הילד כמו שהוא ללא תנאי.
2. הדגשה של החיובי – להתמקד ב"יש" ולא ב"אין".
3. לנסות להפוך את החיסרון ליתרון (ילד עקשן הוא ילד שיוודע לעמוד על שלו).
4. הבעת הערכה – לומר לילד "נהניתי מאוד לשחק איתך היום" כדי לעורר בו מוטיבציה להמשיך בהתנהגות הרצויה.
5. התייחסות למאמץ ולא לתוצאה.
6. להבין שכישלונות, ייאוש ואכזבה הם חלק מהדרך.
7. להתייחס למעשה ולא לעושה.
8. להתייחס לכאן ועכשיו ולא ל"תמיד" או "בדרך כלל".
9. לתת לילד אחריות ללמוד מהניסיון ותחושה שמאמינים בו שהוא אכן מסוגל.
10. להציב לילד מטרות ריאליות וקצרות טווח. לדוגמא, לקחת נושא אחד שיוודעים שהילד יכול לעמוד בו.